

- β'νε δῶ πάνω στή γῆς πάν' νά σκάψ'νε πάρα κεί
μέσα στή γῆς ἕνας πλούσιος, χίλιοι ἄχρηστ'..
- Γιόκα μ' νά σέ σταυρώσω.
- Ἄδερφέ μ' τὸ παξιμάδ' ποῦ σοῦ ζ'μώσαμε.
- ἡ θειά : Κι ἄλλες ξεκληρισμένες, ἔ Χ'στάκι μ', γιατί σοῦ καί-
με τὸ κερί καὶ τὸ λιβάν' ; Μεῖς τὰ γεννεῦμε.. ποιοῖν
τὰ δικαζ' νε, μᾶς ξεκληρίσ' νε ;
- ὁ ξέν. : Ἄκους ἀγαπητή μου Νιόβες, Ἐκάβες ἀπαρηγόρητες
ἡ μυθολογία ἐπαναλαμβάνεται..
- ἡ ξέν. : Ἀκούω, ναὶ καὶ μάλιστα βλέπω, ~~δὲν ἤμουνα προε-~~
~~τοιμασμένη, ζαλίζομαι..~~
- Φωτογράφος : Μιὰ φωτογραφία ἔτσι ποῦ εἴσαστε γιὰ ταξεί-
δι. ἔτοιμοι..
- Ἄβαρα, λέβα σίδερο.
- Στὸ καλὸ, ἀπὸ καλὸ.

ΤΟ ΤΑΞΕΙΔΙ ΜΕ Τὸ βενζινόπλοιο

- ὁ ξέν. : ὦ τι ἐξάισιο ἀεράκι, μὲ σηκώνει κάθετα, πετῶ σὰν
ἑλικόπτερο.
- Ἑλικόπτερο Γκρρ - γκρρ
- ὁ καπ. : ~~Πότε~~ τὸ μελέτησες, πότε φανερῶθ' κε ;
- Παναήτσα μ' μπά κι εἶνι Γερμανοί ;
- ~~Πάλ' Γερμανοί ; Πάλ' πεῖνες καὶ κατατρεγμοί ;~~
- ὁ καπ. : ~~Μπρὲ σεῖς δὲν ξηναεῖδατε κολοβόπτερο ; Πῶς πέ-~~
~~σατε ἀπ' τ' μιὰ μπάντα, θὰ μπατάρουμι.~~
- ἡ θειά : Μᾶς κυνηγᾶ, μᾶς κυνηγᾶ.
- ὁ Παντ. : Δὲν κυνηγᾶ ἐμᾶς καλὲ θεία σύχασι.
- ἡ θειά : Ὅτ' νά κυνηγᾶ ἐμᾶς βρίσκ', δαιμονισμέν', ἀφορε-
σμέν', ἀχόρταγ' τοῦ κακοῦ.
- ὁ καπ. : ~~Φεύγ' καὶ πάει, συχᾶστε.~~

- ὁ ξέν. : Διακρίνεις σήματα εἶναι φιλικόν ;
- ἡ ξένη : Τίποτα δὲν εἶναι φιλικόν, τίποτα δὲν εἶναι λογικόν.
- ὁ ξέν. : ~~Ὅμιλεις ὅπως αἱ ἀπλὰι αὐταὶ γυναῖκες.~~
- ἡ ξένη : "Ἄς ὁμιλήσωμεν κάποτε ὁμοφώνως, ἄς συμφωνήσωμε τουλάχιστον ἐμεῖς αἱ γυναῖκες.. ἐδοκιμάσθησαν πλέον ἄρκετά, πλήθος ἀνδρικῶν προγραμμάτων Κορνήλιε - Αὔγουστε..
- Ξανάρχεται, ξανάρχεται.
- ὁ καπ. : Κουκούλοσέ τς μὲ τὸ μουσαμᾶ βρέ Ἐβλόητε, ρίξε πάνω τς κάνα δυὸ κοφίνια νὰ μὴ σαλεύγ'νε.
- Βζζ — βζζ — βζζ.
- ὁ Παντ. : Ἄλλοιῶς πετᾶ τοῦτο, ἄλλοιῶς σφυρίζει.. ἀμολᾶ σκoiνί.. ποιοί'ν εἶναι πάλι τοῦτοι ;
- ὁ καπ. : Σκάστε, τ'ς ξέρουμε.. Οὐ Δάσκαλος τί μᾶς ξηγοῦσε ; Γιατί τὸν κάναν ἐξορία..
- ~~Χ'στὸς καὶ Παναγιᾶ καλλικαντζάρ.. ξορκισμέν' νά-
στε.~~
- ὁ Λαστιχάνθρωπος : ~~Πρὸς τὰ ποῦ τὸ τιμόνι σας δεξιὰ ἢ ἀρι-
στερά ;~~
- ὁ Ἄλουμινάνθρωπος : Ταξειδεύει κανεὶς ὑποπτος ; Κανεὶς κατώτερος ἔγχρωμος μαῦρος, κόκκινος ;
- ἡ ξένη : Ὡ οὐρανοὶ θὰ εἶναι ἀπεσταλμένοι τῆς Ἐπιτροπῆς Μακάρθη.. νὰ συστηθοῦμε ;
- ὁ ξέν. : Πρὸς Θεοῦ, ἄφισε τὰς συστάσεις, ὁ πλοίαρχος ἔχει πείρα.
- ὁ καπ. : Ἐσεῖς ποιοὶ ν' εἶστε, εἶστε ἀνθρῶπ' ;
- ὁ λαστ., ὁ ἄλουμ. : Εἴμαστε βατραχάνθρωποι, καβουράνθρω. λαστιχάνθρωποι, ἄλουμινάνθρωποι ~~πανέτοιμοι~~, πάνοπλοι στὸν ἀέρα, στὴ θάλασσα, ἐπιγῆς, ὑπὸ γῆς.. στόλοι, πύραυλοι, δορυφόροι, ~~υψηφόροι~~, ἓνα μυστήριον

- ενα** κουμπι πατουμε, χαθήκατε, ~~χαθήκαμε~~, καίγουνται
 όλα, δὲ μένει τίποτα.
- ὁ καπ. : Σιγά θὰ πνιγεῖς, μπυρμπουλίθρες πετᾶς μπᾶ καὶ πῆρ'
 ἄγέρα τὸ μυαλόσ' ἢ τὸ μηχανήμα; ~~Κάνε πίσω. σιγά.~~
- ὁ λαστ.: Δὲν ξέρομε πίσω καὶ σιγά, ὅλα παντοδύναμα, ὅλα ἐ-
~~λεύθερα~~, κι ὁ χαμός τοῦ κόσμου ἐλεύθερος ~~στά ἐλεύ-~~
 θερα χέρια μας.
- ὁ καπ. : Ἄν εἴστε χριστιανοί, πάντε παρακεῖ..
- ὁ ἄλουμ. : Τὸ Κάπα, ~~τὸ Κάπα~~ φύτρωσε κι ἐδῶ; ~~Πῶς φύτρωσε;~~
~~Πῶς θὰ ἐξαλειφθεῖ;~~
- ὁ Παντ.: Μπᾶ καὶ θέλει ~~νά πῆ~~ Κάπαρη, ποὺ βγαίν' ἐδῶ στά
 βράχια; Δὲν εἶναι καιρός της.
- ὁ λαστ. κι ἄλουμ. : Κίνδυνος, κίνδυνος ὄπλα βαριά, λαφριά, τί-
 μιος Τζών, ἄτιμος Τζών, γόμωση, παραγόμωση, μπρρ
 μπρούμ ~~χαῖλ Χίτλερ~~.
- ὁ καπ. : Βρέ λόξιγκας τὸν ἔπιασε. ~~ξέρ'ς~~ κακὸ ~~ποῦν~~ ὁ λόξι-
 γκας ἅμα κολ'μπᾶς, βγαίν'ς πάνω τούμπανο.. Βρέ
 μπουμπουνοκέφαλ' πέσατε ~~δῶ~~ στά νερά μας ~~κι στά~~
~~νησιτικονήσια~~ μας καὶ δὲ ρωτήσατε νὰ μάθετε ὁ κό-
 σμος ἐδῶ τί θέλ'; Θέλομε εἰρήνη.. Παίξτε βρέ τὸ
 βούκινο, ποῦναι ἢ μπουρού βρέ ~~Ἄβλόητε~~; Οὐ κό-
 σμους ἰδῶ· φωῖᾶξτε το βρέ καὶ παρακεῖ· ὁ κόσμος
 οὔλος θέλομ' εἰρήνη.
- ὁ Παντ.: Τὸ χαβά τους αὐτοί, ἐτοιμάζουνε ~~λέει~~ μυστικὸ ἀερο-
 δρόμιο.
 — Εἶναι τάχα γιὰ καλό;
- ὁ καπ. : Νὰ στὸ κάνω γὼ λιανὰ νὰ καταλάβ'ς καλό: Θὰ κό-
 ψ'νε τὸν Πευκιᾶ καὶ τὰ Δαφνοκούτσουρα.
 — Π'να τσ' κοποῦν τὰ χέρια
- ὁ καπ. : Θὰ κόψ'νε τὸν ἐλαιῶνα τ' Κοκκινόκαμπου ποὺ συγκο-

μίζ'νε 4 χωριά, θά κόψ'νε καί τσ' Ἀηδονοποηγῆς καί
τοῦ Μύλου τὰ νερά γιά δικιά τς δεξαμενή..

— Π'νά τσ' κοποῦν τὰ χρόνια..

ὁ καπ. : Τὸ νερό ἦταν πού ἦταν λιγοστό, αὔριο πιό λιγοστό,
λίγο τὸ λαδάκ' αὔριο καθόλ' λαδάκ'.. αὐτά ν' τὰ ἔρ-
γα τους.. Οἱ δικοί μας οἱ μεγάλ' μεγάλ' κι ἔθνικο-
φρόνιμοι: «ὠρίστε, διαλέξτε, πάρτε.» ἐμᾶς καίνε.. τί
ἀνάγκ' ἔχ'νε..

— Ὁ Θεὸς νὰ μᾶς λυπηθεῖ..

ἡ θειά : Ὁ Θεὸς ἐμᾶ θὰ λυπηθῇ; Τσ' πλούσιοι ἀκούγ'.. ἔ μοί-
ρα μας κακή..

ὁ Παντ.: Νὰ ἰσάρωμε μπάρμπα κανένα σινιάλο, παντιέρα δική
μας, αὐτοὶ ἔχουνε κιάλια, θὰ γράψομε πάνω τί θέμε,
δίχως παρεξήγηση..

ὁ καπ. : Θέμε τὸ δρόμο, τὸ νερό, καλή τιμὴ τὸ λάδι..

— Πρῶτα τὸ νερό.

— Πρῶτα ὁ δρόμος..

ὁ Παντ.: Ἐμεῖς βρὲ συνταξειδιῶτες βρίσκομε ὕστερα τῆ σειρά,
γιά τὸ καλὸ καί τὸ πιό καλὸ, μόνο ἄς μᾶς παρατή-
σουνε.

ὁ καπ. : Γράψ'τε βρὲ καί γιά τὸ Δάσκαλο, τῆς θειᾶς ἀπὸ δῶ
τὸ γυιό, π' τὸν ἔχ'νε τόσα χρόνια φ'λακή, τέτοιο παλ-
λ'κάρ' πολέμησε τσ' ὀχτροὶ ἐπὶ Κατοχῆς, ντροπῆς καί
γιά μᾶς νᾶναι κρατούμενος..

ὁ Παντ.: Γράφε: νᾶρθει κι οὐ Δάσκαλος.

ὁ καπ. : Πάρ' τὸ ζωνάρι μ', βρὲ Ἀβλόητε πιάσ' ἀπ' τὸ φουά-
ρο μ'ντζούρα, φοῦμο ντέ, τί λές πῶς πῆες τρίτ' τάξ';
Βοῦτα τὸ σκαρμὸ γράφε: νερό, δρόμο, ~~πιό~~ μεγά-
λα γράμματα: νερό - δρόμο καί τὸ δάσκαλο.

Καί

ὁ Παντ. : ~~Γράψε~~ ~~καί~~ εἰρήνη μπρὸς καὶ πίσω δυὸ φορές εἰρήνη.

ἡ ξένη : ~~Μοῦ μένει ἀπορία~~, πολλές ἀπορίες μοῦ ἄφησε ἡ συνάντησις αὐτή.. λές Κορνήλιε - Αὔσγουστε νὰ ἐκφράζουν ἄραγε τὰ παράξενα τοῦτα πλάσματα τὴν ὁμοσπονδιακὴ ἐπίσημη πολιτικὴ μας ;

ὁ ξέν. : ~~Φοβοῦμαι ναί, φοβοῦμαι ὅτι..~~ μὴν ἐπιμένεις ἀγάπη μου, θὰ συζητήσομε στὴν ἐπιστροφή μὲ τὸν γεροϋσιαστή μας.

Μπούμ — μπούμ — μπούμ — μπάμ — μπάμ

— Γιὰ σωπάτε..

— Χριστέ κι Ἄπόστολε, καπνός, φωτιά.

— ~~Φωτιά, φωτιά.~~

ὁ καπ. : Κάτσετε χάμω..

— Νὰ τσ' κουκουλώσω ;

ὁ καπ. : Τοῦτο δὲ σ'κὼν' κουκούλωμα, στρούπωσ' τὰ κουπιά, τραβᾶτε, ἴσα καὶ τὸ φλόκο.

— Πῆρε φωτιά τὸ ρουμάν', ~~ὄχου φωτιά, φωτιά σέρνεται καὶ πετάει..~~

— Τρέξ'τε χουριανοί..

— Τὸ ρουμάν' καίγιτι, ~~δαδί καὶ προσάναμα, βοήθια~~, ξυπνᾶτε, λαμπάδιασε..

— ~~Κοντεύ' ἡ φλόγα~~ ὄχ τὰ σπαρμένα ὄχ τὰ ποτιστικά..

ὁ καπ. : Ἄφορεσμέν' νᾶναι αὐτοὶ ν' οἱ αἴτιοι, ~~καίγονται οὐλα, πᾶν'..~~

ἡ δεία : Πάν' τὰ ζωντανά, πᾶν καὶ τὰ κατσ'κάκια, μαῦρα κατσικάκια μ', ἄσπρα μ' ἄρνάκια τρώγατε χορταράκια, γλίν — γκλίν τὰ κουδουνάκια.. πᾶν' οἱ ὄρν'θες, πᾶν' καὶ τὰ μελισσάκια..

στρώμα, στρώμα σκασμένα μελισσάκια,
δὲ μᾶς ἀφίσατι παιδιά,
δὲ μᾶς ἀφίσατε χλωρή καρδιά,
οἱ γυιοί μας καὶ οἱ κόρες μας τὶ γίναν κι ἀπογίνανε
πέρδικες, πετροπέρδικες
κι τ' ἀποιαστα ξεφτέρια μας σᾶς κάψανε, μᾶς κάψανε,
ὄχου ὄχτροὶ ὄχου ἀδερφοί, ἔλεος λυπηθῆτε.

ὁ καπ. : Τραβᾶτε βρέ, τραβᾶτε τὰ κουπιά .

ἡ θειά : Μπρὸς νὰ τὰ θάψομε
μπρὸς νὰ τὰ κλάψομε
πιστά, πιστά σκυλιὰ καὶ ζωντανὰ
οὔλοι, οὔλα ~~μαζὶ καὶ τὰ βλοημένα μελισσάκια.~~

ὁ καπ. : Σώπα καλέ, κάτσε' τη χάμω βρέ Ἄβλόητε, ἔ κυρά
θειὰ λυπήσου τῶν παιδιῶν σου τὰ παιδάκια.
— Νὰ παστὲλ βρέ, μὴν κλαῖτε, νὰ πασατέμπο.

ἡ ξένη : Εἶναι φοβερὸ Κορνήλιε - Αὔγουστε, **μήπως**

ὁ ξέν. : ~~Φοβεροὶ ἀγαπητῆ μου, πανάρχαιοι θρηνοὶ.~~

ἡ ξένη : ~~Μήπως φταῖμε σὲ τίποτα, μήπως πρέπει νὰ γίνεῖ κάτι,
ἔστω νὰ δόσομε κάτι;~~

ὁ Καπ. : "Αντε θὰ πέσομε γιαλό, μὴν κάν'τε κι ἔτσι.. ἔ πάλ'
ἀπ' τὰ δυὸ ντουβάρια θὰ ξεροχτήσουμ' τόνα, τὸ κα-
ψαλιασμένο δάσος βγάν' βουσκή, καίγτε τὸ χού-
μα, **τραβᾶτε κνπια, τραβᾶτε**

ἡ θειά : ~~Οὔλα τὰ καίγ' τοῦτος οὐ πόλεμος θὰ κάψ' καὶ τὰ χώ-
ματα, ἤβοι ἀλλοίμονό μας..~~

ὁ καπ. : ~~Σ'κωθῆτε ντε, νὰ φυλάξομε τὸ ἔχει μας, νὰ φυ-
λαχτοῦμι, τοῦτ' παίζ'νε, παίζ'νε μὲ τ' φωτιά. μὰ μείς
ρημάζομε.. βουβαθήκατε βρέ καὶ σεῖς μετανασταμέν',
ἀπὸ τώρα ξεγραμέν' πιάστε κουπιά, μπρὸς βοηθάτε..~~

Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΣΤΟ ΣΥΝΟΙΚΙΣΜΟ

ὁ καφ. : Ἦρθανε τὰ ψώνια.

κ. Δέσπ.: Καλῶς τον, ποῦ τοὺς ἀνεμογύριζες; Ξένοι ἀνθρώποι ἔχουν ἀνάγκη αὐτοὶ τὰ βουνὰ καὶ τὰ μπουγάζια μας καὶ ~~τὴν κακομοιριά μας~~ πέσανε στὸν ὕπνο ξεροί-
ἔβαλα θερμὸ νὰ νιφτῆτε, ~~κόπιασε μέσα.~~ κόπιασε μέσα.

ὁ Παντ.: Ἔχομε νὰ συζητήσομε.

κ. Δέσπ.: Ὡρα σας εἶναι πάλι νὰ συζητήστε..

ὁ Παντ.: Βρὲ γυναίκα ἔχομε σπουδαῖα νὰ ποῦμε. Ἐκεῖ ἀντα-
μώσαμε τὸν Πρόξενο, παρ' ὀλίγο νὰ συνεννοηθοῦνε..
Μὰ στὸ γυρισμὸ πέσαμε πάνω σὲ Γυμνάσια: «Ποῦ'ν-
τα — Νάτα», κάτι τοὺς γλίστρησε, ~~καὶ εἶς παραπάτη-~~
~~σε, κάηκε ὁ μισός μας ἔλαιῶνας καὶ τὸ δάσος πα-~~
~~τὸ λάθος..~~

κ. Δέσπ.: ~~Ἀχ καμμένος κόσμος, καμένοι κι ἐμεῖς.~~ Ἐσύ ἔλεγες
πὼς θὰ βγῆ κανένα καλό.

ὁ καφ. : Ἐξαρχῆς σᾶς τόπα καὶ πάρ'τε τὴν κρυάδα: μὴν πε-
ριμένετε ἀπὸ τούτους καλό.

ὁ Παντ.: Μὰ οἱ ἄνθρωποι γιὰ καλὸ ἦρθανε.

ὁ καφ. : Εἶπε κανένας πὼς ἦρθε γιὰ κακό μας; Φασιστο-
Ἴταλοί, Ναζιδο-Γερμανοί, κρυφοὶ καὶ φανεροί, Ἀμε-
ρικανοεγγλέζοι κι Ἑγγλεζοαμερικανοί, ὀλονῶν τὶς
καλωσύνες τὶς δοκιμάσαμε.. ἄσε πιά τῶν δικῶν μας..
~~ἢ καὶ τὸ κεφάλι καὶ ἡ ψυχὴ μας τὸν ξέρει.~~ Ἄντε νὰ μὴ λέμε
πολλά..

ὁ Παντ.: Ἐλπίδα λοιπὸν ἀπὸ πουθενά;

ὁ καφ. : ~~Τοῦτο καὶ τοῦτα εἶναι ἡ ἐλπίδα, τὸ κεφάλι καὶ τὰ~~
~~χέρια μας. δὲν πῆρες εἶδηση;~~

κ. Δέσπ.: Καλὲ μπάρμπα δὲ θέλουνε κι οἱ ξένοι τοῦτοι νὰ ζή-
σουνε καλά, νὰ ζήσομε ὅλοι καλά καὶ ἤσυχα;

ὁ κάφ. : Δέν ξέρουνε πῶς νὰ ζήσουνε καλά.. τοὺς μάθανε ντά-
λαρ καὶ μεγάλα λόγια, εἶναι πρισμένοι καὶ δεμένοι
καὶ κλαίουνε ^{Τὴν ξέχωνε} τί νὰ σοὺ κάνουνε; ^{μοὶ ρισκίνοι}

ὁ Παντ.: Νὰ εἶδουμὲ ^{ἐπιτίσει} μπάρμπα ~~πῶς~~ ^{ἔτσι} θὰ τοὺς ξυπνήσομε.. ἄραγε
^{ΝΑ} ~~θα~~ προλάβομε!

κ. Δέσπ.: Ἐσὶς πιά εἶστε οἱ ἐβλητοὶ ~~μὲ τὰ τρύπες αἰόλες~~. Σοὺ
παραψίλωσε λέω ἄντρα μου τὸ μυαλό..

ὁ κάφ. : Ἄ δὲ μᾶς ψιλῶσει τὸ μυαλό κουμπάρα, σβύνομε.
Φτηνοὶ στρατιῶτες, φτηνοὶ μετανάστες, φτηνοὶ ἄνερ-
γοὶ οὗλοι φτηνοὶ ~~γιὰ μὰ ὁ πῆμα~~ καὶ ἐχθροὶ μαδοῦνε
καὶ φίλοι.. Ἄ δὲν ψιλῶσει ~~τὸ μυαλό τὸ δικό μας~~ καὶ
ἢ τιμὴ μας θὰ χαλαστοῦμε, ἄκους; ~~Καὶ πρῶτοι - πρῶ-~~
~~τοι θὰ χαλαστοῦνε αὐτοὶ γράψ'τε το, δέν ξέρουνε τί~~
~~θὰ πεῖ πόλεμος μὰ πρῶτα - πρῶτα θὰ πέσει ἀπάνω~~
~~τους.~~ ^{Με εμεῖς ἑαυτοὶ εἶ τα καλά τῶς.}

κ. Δέσπ.: Κούφια ἢ ὦρα.. οὔτε κείνοι, οὔτε μεῖς.. Κρίμας δέν
εἶναι καλὲ τόσα πλυντήρια καθὼς ποὺ ἄκούω, ~~τόσα~~
~~στολίδια καὶ εὐκολίες τοῦ σπιτιοῦ~~, δέν τὰ λυποῦνται;
Οἰκονόμισα ἐγὼ καλὲ καινούργιον τενεκέ γιὰ τὰ σκου-
πίδια μας, μοῦδοσε λίγη μπογιὰ πορτοκαλιὰ καὶ ὁ μᾶ-
στρο - Κώστας θαρρεῖς πιά πῶς νοστιμίζει ὡς καὶ τὸ
πεζοδρόμιο.. Ἄν θέλ' ὁ Θεὸς καὶ ξαναβρῆ δουλιὰ ἢ
κόρη θὰ πάρωμε καὶ πολύφωτο.. εἶδα ἕνα σάν τριαν-
τάφυλλο, μέσα ἢ καρδιά του ἄσπρη, ὀλόασπρη ὁ
γῦρος βυσσινῆς..

ὁ Παντ.: Ἄκόμα θὰ λές;

κ. Δέσπ.: Λέω δηλαδὴ πόσα ὅμορφα ὑπάρχουνε.. καλῶς τονε,
ξεκουραστήκατε;

ὁ ξέν. : Ὀλίγον ταραγμένοι, συγκλονισμένοι..

ὁ Παντ.: Ἐδῶ καὶ μπρὸς μὴ σὲ μέλει, ἐμεῖς θὰ σᾶς βοηθήσο-

με. Δὲ θὰ σᾶς ἀφίσομε νὰ χαθῆτε. ~~Μερικοί-μερικοί~~
~~ἔχουνε συμφέρον, νὰ σᾶς ἀφίσουνε κοιμισμένους, ἐ-~~
~~μείς θὰ σᾶς ξυπνήσομε..~~

ὁ ξέν. : Εὐχαριστῶ εὐχαριστῶ ἐπίσημα.

ὁ Παντ. : Μάλιστα, ἐσὺ ὁ ἐπίσημος ἄπλὸς τῆς πατρίδας σου, ἐ-
γὼ τῆς δικῆς μου, θὰ τὰ ποῦμε ἄπλὰ κι ἐπίσημα συ-
ναμεταξύ μας : «Ἑλληνικὴ Βοήθεια πρὸς Ἀμερικὴ».

ὁ ξέν. : Εἶχαμε «Ἀμερικανικὴ Βοήθεια πρὸς τὴν Ἑλλάδα»,
δηλαδή ΑΒΠΕ - τώρα λές «Ἑλληνικὴ Βοήθεια πρὸς Ἀ-
μερικὴ — ΕΒΠΑ — φαίνεται κάπως ἀνάποδο..

ὁ Παντ. : Κατὰ πρώτοις ἔτσι φαίνεται μὰ θὰ συνειθίσεις.. ~~πόσα~~
~~συνειθίσαμε.~~

ὁ ξέν. : Μὰ σᾶς ζητήθηκε ἡ βοήθεια ;

ὁ Παντ. : Ζητιέται ποτέ; καὶ μένε; Κανένα γράμμα ἔλαβες ἐσὺ
ποτὲ νὰ σοῦ λέει ὁ Μπάρμπας μας ὁ Καφετζῆς, νὰ
σοῦ λέω ἐγώ : «στεῖλε βοήθεια ;»

ὁ καφ. : Στεῖλε μπόμπες, στεῖλε πύραυλους..

ὁ ξέν. : Ἀφήστε τὰ στρατιωτικὰ θέματα

ὁ Παντ. : Αὐτὰ δὲ μᾶς ἀφίνουνε.. ~~ἔχασες τὴ φωτιά; Μόνο~~ νὰ
~~προλάβομε νὰ σᾶς ξυπνήσομε..~~

ὁ ξέν. : ὦ τί δύσκολα ποῦ εἶναι ὅλα, ὦ φωνᾶξετε τὴ γυναῖκα
μου..

ὁ Παντ. : Ἄσ'τηνε.. δὲν εἶναι ἀκόμα ὥρα της.

ὁ ξέν. : Καὶ θὰ μᾶς στέλνετε, συγχωρήσετέ με, δὲν θέλω νὰ
ὑποτιμήσω τίποτε — ὦ Σώκρατες, ὦ Πλάτων παρα-
σταθῆτε με — τί ἔχετε νὰ μᾶς στείλετε ὡς βοήθεια ;

ὁ Παντ. : Πάλι τὰ ἴδια; Ἐξαρχῆς τὴν ἀλήθεια δὲ γυρεύατε; Μο-
νάχα πῶς τὴ γυρεύατε ἀλλοιῶς κι ἀλλοιῶς τὴν ἤβρα-
τε. ~~ἀνάποδα~~ Ἔτσι δὲν τόπε κι ὁ Πρόξενος : θὰ μᾶ-
θετε πολλὰ ἴσια ποῦ τὰ ἔχατε ἀνάποδα.

ὁ ξέν. : Θὰ μάοθμε ποτὲ ποιά εἶναι ἡ φωνὴ τοῦ Προξένου ;

ὁ Παντ. : Ἄς τα τώρα τοῦτα, μὴν φιλοεξετάζεις, ἔχομε καὶ μεῖς φωνές.. Μᾶς λέτε σεῖς ποιά εἶναι ἡ φωνὴ τῆς Ἀμερικῆς σας ;

κρυφές

ὁ ξέν. : Εἶστε πολλοὶ ἐσεῖς ἐδῶ τέτοιοι ἐκφωνητές, ἀκροατές, γιὰ συλλογὴ κι ἐξαγωγή, γιὰ συσκευασία καὶ σχόλια ;

ὁ Παντ. : Ἐμ, εἶμαστε βέβαια πολλοὶ - μὴν ἀκούς πῶς μᾶς βγάζουνε λίγους - καμιά φορά πού θὰ μετρηθοῦμε σωοτὰ θὰ σοῦ στείλω τὰ νούμερα μὲ τίς ἄλλες Ἀλήθειες δέμα.. δέμα, κουτὶ ὅτι σᾶς εἶναι βολικό.. Ἐσεῖς εἶστε πολλοὶ, ἀξύπνητοι καὶ ξυπνημένοι ; Ἐ θὰ κάνετε πιά τὴ Βοήθεια διανομῆ, θὰ κάνετε συζήτηση στὰ καφενεῖα..

ὁ ξέν. : ὦ πόσα ὄνειρα.. πόσα νόμιμα καὶ ἀπίθανα.. Ἐκεῖ φίλε δὲ ἔχομε καφενεῖα δὲ γίνεται συζήτηση..

ὁ Παντ. : Μπᾶ, ἔτσι ἔ ; Πῶς κάνετε χωρὶς καφενεῖο καὶ συζήτηση ; Καλὰ τὰ ἔλεγε ὁ μπάρμπας : «καθυστερημένος κόσμος..» Γιὰ βάστα : ἔχω δυὸ ξαδέλφια κι ἀνηψιὸ ἐκεῖ ~~σὲ σᾶς~~, αὐτοὶ ἔχουνε καφενεῖο τὸ λένε «Καφετερία», ἄς γίνει ἀρχὴ μὲ τοὺς δικούς μας καὶ κεῖ.

ὁ ξέν. : ὦ πῶς νὰ ἐξηγήσω διαφορὰ καφενεῖον ἀπὸ καφετερεῖον, ἄβυσσος.. Ἴδου Μίσερ Μακμαλόσον - ξεκουράστηκες φιλτάτη ;

ὁ Παντ. : Ὅριστε, πῶς τὸν πίνεις τὸν καφέ ; Μπάρμπα ἕναν γλυκὺ καὶ ὄχι.

ἡ ξένη : Σχεδὸν ξεκουράστηκα, ἤλθαμε πάλι σὲ σχεδὸν φίλους, πατοῦμε σχεδὸν ἐπίπεδο ἔδαφος φλάτ, φλάτ — σούρ, σούρ.

ὁ Παντ. : Οὐλα καλὰ.. τὸ παραδάκι νὰ ὑπάρχει : τόσο τὸ μῆνα, τόσο τὴν τριμηνία.. ὅπως θὰ κανονίσετε.

Χρήση, κεφαλαίο;

- ὁ ξέν. : Ἐμεῖς θὰ στέλνομε παραδάκι ;
- ὁ Παντ. : Ἐμ βέβαια, καθέννας ὅ,τι ἔχει . ὄχι μπερδεψιές ὅπως συνειθίζουνε οἱ μεγάλοι ~~μας~~ : νὰ δανεικά, μὰ ὄχι καὶ δανεικά, νὰ κι ἀγύριστα μὰ ὄχι κι ἀγύριστα, νὰ καὶ τὰ μυστικά, νὰ καὶ τὰ φανερά, νὰ καὶ τ' ἀχρῆστα.. ρίξτε καὶ λίγη Κύπρο στὴ ζυγαριά, δόστε καὶ λίγη Κρήτη — ὄχι τέτοια ἐμεῖς..
- ὁ ξέν. : ὦ σοφισταὶ δόστε μου πνοή..
- ὁ καφ. : Ἐμεῖς ἀλήθειες, ξεκληρισμούς, ξεριζωμούς, κατατρεγμούς, τουφεκισμούς, ἀναδουλιὰ κι ἀναφαγιὰ καὶ ξε-νιτιὰ καὶ προσφυγιὰ καὶ τὸ κακὸ τὸ συναπάντεμα, τρόμαξες ; Ὅριστε ὁ καφές σας.
- ὁ Παντ. : Κράτει μωρὲ μπάρμπα, θὰ τὸν τρομάξεις.. ἔχομε καὶ καρδιὰ βουνό, ἀκούε ; Βουνὸ μὲ τὰ λουλούδια.
- ὁ καφ. : Ἐχομε καὶ καρδιὰ κρεμύδα τῆς πρωτοχροनिᾶς.. τὴν κρεμάζομε στὸ καρφί, ξεραίνεται, φυτρώνει πάλι ξε-ραίνεται πάλι ξαναφυτρώνει δίχως νερό, δίχως χῶ-μα, ἐσεῖς ἔχετε ;
- ἡ ξένη : Μετάφραζε Κορνήλιε - Αὔγουστε, μὲ παραμελεῖς.
- ὁ ξέν. : Συνεχίζονται φιλτάτη μου τ' ἀπίθανα, θὰ κρατήσω σημειώσεις..
- ὁ Παντ. : Πάρε χαρτί, γράφε : Ἄνοιγομε τὸ μαναζί. Ταμπέλα «ἐδῶ ἡ ἀλήθεια».. Θᾶχει καὶ πατάρι.. Θᾶχει κι ὁ μπάρμπας ἀποδῶ, ἓνα ἠλεκτρικὸ μάτι νὰ κάνει καφέ-δες.. Κατὰ δεύτερον μᾶς χρειάζεται φορτηγὸ.
- ὁ ξέν. : Ὅλα μοῦ φαίνονται πολὺ δαπανηρά.
- ὁ Παντ. : Ἐ, καλὰ, τὸ φορτηγὸ ἄς λείψει, ἄς εἶναι καὶ ἡμιφορ-τηγὸ, ἄς εἶναι βρὲ ἀδερφὲ καὶ τρίκυκλο : « ἐκτε-λοῦνται μεταφοραί ». Βάζεις καὶ τέντα, παίρ-νεις τὴν Κυριακὴ τὴ γυναίκα καὶ τὰ παιδιὰ ἐξοχή. Ἄν

γνωριστεῖς μὲ κανέναν ψαρομανάβη ἔχεις δουλειὰ καὶ
τῆς νύχτας τὸ ναῦλο διπλό. Μὰ καὶ τριπλό. πρῶτῃ πρῶτῃ
πιά : «ψάρι τῆς ὥρας, ἰώδια θαλάσσης» «ψαρά – ψαρά»
οἱ νοικοκυρές, ὠμορφα πράματα..

ὁ ξέν. : ὦ πόσα ὠμορφα καὶ ἀκατόρθωτα..

ὁ Παντ. : Κι ἂν δὲ φτάνομε γιὰ κατάατημα μετὰ πρόσοψης ἔ
δὲ σκάσαμε, ἄς εἶναι καὶ ὑπόγειο.. ἄς εἶναι καὶ κα-
μιὰ σκάλα σὲ καμιάν εἴσοδο.. κανένα τραπεζάκι σὲ
κανένα πεζοδρόμιο..

ὁ ξέν. : Δυστυχῶς, δυστυχῶς..

ὁ Παντ. : Τί, οὔτε τραπεζάκι ; Ἄς μὴν εἶναι καὶ στάσιμο.. ἄς
εἶναι πανέρι βρὲ φίλε, μὲ ἄδεια ὅμως ἐν τάξει.. τέ-
λος ἄς εἶναι καὶ χωρὶς ἄδεια, θὰ τρέχουμε, εἴμαστε
τσιφτηδες.. τί κουνᾶς τὸ κεφάλι ; Μᾶς λένε ποὺ μᾶς
λένε πειρατές.. μὰ καὶ χωρὶς ἐμᾶς δὲ ζεῖ συνοικία..
Ἐδῶ καὶ τοὺς πατριῶτες τοὺς εἶπανε συμμορίτες.. ἂν-
τε νὰ μὴν πῶ καμιὰ κουβέντα βαριά . Ἐμεῖς ὅμως θὰ
χομε ταμπέλα : «Ἐδῶ ἡ καθαρὴ Ἀλήθεια» εἶπαμε..
Κι ἀπὸ κάτω : «ΕΒΠΑ «ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΟΗΘΕΙΑ πρὸς
ΑΜΕΡΙΚΗ», δυὸ χρώματα λουλακὶ καὶ πορτοκαλί. Καὶ
μέσα πιά κουτιά, σακουῦλες, τσουβάλια, βαρέλια, ὅλα
ἐν τάξει, καινούργια, γραμμένα καθαρὰ : τὴν «ἀνερ-
γία» θὰ τὴ γράφομε «ἀνεργία» τὴ «νηστεία» «νη-
στεία..». Καὶ πιά τὴν Πρωτοχρονιὰ θὰ ἰδεῖς χρυσὰ
~~χαρτιά καὶ παρδαλὰ καὶ φαναράκια καὶ τιμὲς ἀσυ-
ναγώνιστες..~~

ἡ ξένη : Σᾶς βλέπω συγκινημένους καὶ τοὺς δύο, πρὸς Θεοῦ
ὄχι ἄλλες συγκινήσεις.

ὁ Παντ. : Τί λέει τοῦ λόγου της ; Πές της τα νὰ φχαριστηθεῖ κι
αὐτή.. νὰ τῆς πῆς πῶς θὰ χρειαστεῖ καὶ διαφήμιση,

ἀπο ηπαρκόνια

θά πετάξομε χαρτάκια καὶ τ' ἀεροπλάνο.. εἶδες πῶς πέφτουνε καὶ τρέμουνε καὶ ~~γιαλακαποῦνε~~, δὲν ξέρεις ποῦ θ' ἀκουμπίσουνε, πιὸ δῶ ~~πιὸ κεί~~ σὰν ἀμάθητα πουλιά, χαζεύει ~~πιά~~ ὁ κόσμος ~~ἀπλῶς~~ ^{ἔχει} ν' ἀρπάξει καὶ θά μαζεῦει ἀλήθειες.. ~~Ποσο~~ Πόσο λές νὰ μᾶς πάρει ἄραγε τ' ἀεροπλάνο ἀποκοπή; Θά ὑπάρχουνε καὶ τ' οὐρανοῦ τὰ ~~σαραβαλάκια~~ ἴσως καὶ πειρατικά. Γιὰ κέρδη μὴ συζητᾶς.. συζητᾶς ποιὸς δὲ θά πάρει Ἀλήθειες; ~~Τί κουρᾶς πάλι τὸ κεφάλι;~~ ^{ἔχει} Ἐμαθες καὶ σὺ κουρᾶς τὸ κεφάλι.. Δὲ θές ἀεροπλάνο ~~πᾶν~~ ^{ἔχει} τ' ἀεροπλάνο, θάχομε ταῦτοκίνητο; Τί οὔτε αὐτοκίνητο; Ἐνα ποδήλατο ~~τουλάχιστον~~ μὲ καλάθι πίσω.. ἐν τάξει ἄς εἶναι καὶ ποδήλατο.. ἔλα ~~σὲ~~ ^{εἶ} στὰ καλά σου, ~~μουρμουρᾶς~~ ^{εἶ} τί μουρμουρᾶς; Ὅχι κατάστημα; Οὔτε ὑπόγειο; Οὔτε τραπεζάκι; Οὔτε πανέρι στὸ πεζοδρόμιο; ~~Μ' ἔταψες, μ' ἔταψες~~

ἡ ξένη : Τ' εἶναι τ' εἶναι πρὸς Θεοῦ τέτοια κλιμακωτὴ διέγερση;

ὁ ξέν. : Ἐχουν προθέσεις καλᾶς, ἐπιθυμοῦν νὰ εὐρύνομε τὴν ἔρευναν καὶ τὴν συνεργασίαν.

ἡ ξένη : ~~Μὴν προχωρεῖς~~, ἄρκετὰ τὴν εὐρύναμε. μάλλον στένεμα, μάλλον διακοπή, ~~ἔτσι~~ ^{εἶ} συμβουλεύει κι ὁ Γερουσιαστὴς μας, ~~καὶ~~ ^{εἶ} σπεύσε γιὰ εἰσιτήρια ἐπιστροφῆς, χωρὶς ἀναβολή, Κορνήλιε - Αὐγουστε, εἰσιτήρια.

κ. Δέσπ.: Τί ἀτόμεινες ~~κεῖ~~ ^{εἶ} ξερός; Ἐλα μέσα. Οὔλο κουβέντα καὶ συζήτηση ἔ ἀπολωλέ, ρωτᾶς τί ψουνίσαμε κι ἂν ψουνίσαμε σήμερα; ~~Μὲ κείνον τὸν πρωῖνὸ καφέ~~ ^{εἶ} εἶσαι καὶ σὺ;

ὁ Παντ.: Μὲ κατατρέχεις καὶ σὺ μπρὲ γυναίκα.. καὶ σὺ κι ἡ τύ

χη μου..

κ. Δέσπ.: Ποιά τύχη; Μόνο δική σου είναι ή ανάποδη τύχη; Τὰ χέρια μου έμένα μπρὲ τὰ φάγανε οί μπουγάδες γιατί δέν πᾶς καί σὺ σ' αὐτόνε πού σου'ταξε δυὸ - τρία νυχτερινὰ μεροκάματα; Τὰ λόγια θὰ μᾶς χορτάσουνε; Ἄλλοι δουλεύουνε μὲ ξένους καί κάνουνε κοιλιές.. νὰ κοιλιές.. ἐσὺ ἔφεξες μὲ τούτους.

ὁ Παντ.: Εἶναι ἄβγαλτοι τούτοι βρὲ γυναίκα θέλουνε βοήθεια..

κ. Δέσπ.: Νὰ μὴ σ' ἀκούω «ἄβγαλτοι ξένοι καί θέλουνε βοήθεια..». Ὁ μπάρμπας πόσες φορές στόπε; «δέν υπάρχουνε ἄβγαλτοι κι ἀπονήρευτοι, ὅσοι μᾶς ἔρχονται ~~καὶ μηχανεύονται~~, κάτι θὰ μᾶς πάρουνε..».

ὁ Παντ.: Σώπα βρὲ γυναίκα μᾶς ἀκούει ὁ κόσμος.

κ. Δέσπ.: Νὰ μᾶς ἀκούσει ν' ἀκουστεῖ πῶς δέν ἔχομε κόμπο λάδι, δέν ἔχομε ρίζι σπειρὶ καί σεῖς κουβεντιάζετε περὶ ἀλήθειες καί βοήθειες. ~~Δέχως δουλειὰ ταχτικὴ τί συζητᾶτε τ' ἄλλα; Στρίβεις ἔ;~~ Νὰ κι ἡ κόρη σου, δέν τὴ χωρᾶ ὁ τόπος καί τούτη, ἔφυγε ἀπ' τὸ μοδιστράδικο, δὲς λουῖσο, δὲς ἀκαταδεξιὰ. Παραπληθύνατε πιά ἐσεῖς οἱ ἔξυπνοι τῆς γειτονιάς μας.. Ἔφαες τίποτα ἐσὺ κοριτσάκι μου; Σ' ἄφισα στὸ τραπέζι χαλβαδάκι, στ' ἄφηκα σκεπασμένο.. Ποῦ πᾶς Ἐλενάκι μου; Τὰ μαλλιά σου ξεχτένισα..

ἡ Ἐλένη: Ἀπ' τὸ κομωτήριο ἔρχομαι.. τόσο καταλαβαίνεις.. καί δέν ξέρεις πῶς ὁ χαλβᾶς παχένει; Καί νὰ μὴ με ξαναπείς Ἐλενάκι οὔτε κι Ἐλενίτσα.

κ. Δέσπ.: Εἶπες νὰ σὲ λέμε πιά Ἐλεν μὰ ξεχνῶ.

ἡ Ἐλ.: Οὔτε κι Ἐλεν, σκέτο Λέ.

κ. Δέσπ.: Ὀλόκληρη κοπέλλα καλὲ σοῦ φτάνει μονάχα ἓνα Λέ; Εἶναι ὄνομα, εἶναι βάφτισμα;

- ή 'Ελ. : Τόσο ξέρεις.. ~~Μήπως ανοίγετε και κανένα περιοδικό;~~
 Στά περίπτερα δέν είδες τήν άσπτηρ του σινεμά τή ~~Με-~~ ^{Μερίε}
~~με~~ και τὸ σκυλάκι της; Πάει στη Μύκονο.
- κ. Δέσπ.: Μπαῶς εἶναι τοῦ σκυλιοῦ ὄνομα κόρη μου, ~~και γίνουμε~~
~~στη γειτονιά ρεζιλά;~~ Ὁ κόσμος κακός. Δέν εἶσαι και
 καμιάν άσκημομούρα.. τραγουδάς κι ὄμορφα, ὄχι άλ-
 λοίμονο, τὸ κάθε χάρισμα στο φτωχὸ κορίτσι κι ἡ ὄ-
 μορφιά του ~~εἶναι~~ κίντυνος.. Ἔλα σπίτι κοπελίτσα μου
 χρυσή, θά ποτίσομε τὸ γιασεμί, θά πιάσεις τὸ κέντη-
 μά σου, ~~πῆρα~~ ^{εχω} μερσεριζέ, πῆρα καστανόχωμα.
- ή 'Ελ. : Νά μὴ σ' άκούσω πιά, νά τ' άφῆστε ~~πια~~ τὰ παλιά,
 στο εἶπα και προηγουμένως θά τὰ πετάξω άπ' τὸ πα-
 ράθυρο τὰ γιασεμιά και τὰ ἐργόχειρα. Βλέπεις κουρ-
 σάρα ἡ Μεμαίρη κι ὁ Μπουμπουλης, ~~εμείς οὔτε με~~
~~τρολεῦ, οὔτε ως τὸ Φάληρο.~~
- κ. Δέσπ.: Ἄχ τρέλλα τῶν παιδιῶν μας.. ~~τι θά πῆ κι ἡ γειτο-~~
~~νιά, τέτοια ἐποχὴ στο Φάληρο.~~ Και κείνος ὁ Λάμπης
 σὲ κυττάζει άπό μακριά σαν κόνισμα..
- ή 'Ελ. : Μὴ μοῦ τὸν ξαναπῆς, τὰ χέρια του θαρρεῖς κι αὐτὰ
 εἶναι άπό τσιμέντο. Κάθε πρωτὶ «Πηγὴ» και πρῶτος
 στα συλλαλητήρια.. Τί θά πῆ τσά-τσά δέν τὸ ξέρει.
- κ. Δέσπ.: Παιδί με δουλειά στρωτὴ και με ἰδεολογία, τί ἄλλο
 μάς πρέπει; Σὲ λογαριάζουνε κι οἱ αντίθετοι. ~~εἶσαι~~
~~θά μένομε κούτσουρα; Με τὸ ψιλό τακοῦνι νά τρέ-~~
~~μουνε τὰ πόδια μας. Εἶστε ἄξιοι κι οἱ δύο σας, εἶ-~~
 στε ὄμορφοι.. θ' αλλάξουνε οἱ καιροί..
- ή 'Ελ. : ~~Θέλω ἄπ'τρα με χορτοφάλακα ἐγώ.~~ Πές σ' αὐτοῦς ποῦ
 σεργιανᾶ ὁ μπαμπᾶς νά με πάρουνε στην Ἄμερική.
- κ' Δέσπ.: Κούφια ἡ ὠρα, μὴν τὸ ξαναπῆ; Λενάκι μου, Λενίτσα
 μου μὰ και σκέτη Λέ, ποῦ σ' ἔκανα τέτοια κοπέλλα

δέν τὸ βαστῶ αὐτὸ ἐγώ : ξενιτεμὸς - ξεπουλημὸς, μιὰ
μοναχὴ μας κόρη γιὰ τὴν Ἀμερικὴ σὲ μεγαλώσαμε ;
ἢ Ἑλ. τραγουδᾷ : Θέλω νὰ πεθάνω, θέλω νὰ πεθάνω
κ. Δέσπ. : Νὰ ζήσεις θές, τὸ τραγούδι λέει πεθαμὸ μα εἶναι γιὰ
ζωὴ ὁ πόνος μας, νὰ ζήσομε θέλομε ὅλοι καλά καὶ
καλύτερα. ποῦ πᾶς ;

ὁ Παντ. : Ἐφυγε ἡ κοπέλλα μας ; Κάτι ἔβαλα στὸ νοῦ γυναίκα.
κ. Δέσπ. : Ποῦ νὰ μὴν ἔβαζες.. βάζει χρήσιμο πράμα ποτές ὁ
νοῦς σου ; ^{ἐμένα}

ὁ Παντ. : Θὰ τοὺς πῶ νὰ μὲ πάρουνε στὴν Ἀμερικὴ..
κ. Δέσπ. : Τρελλαθήκατε καὶ σὺ κι ἡ κόρη σου ; Θὰ μὲ τρελλά-
νετε καὶ μένα ; Δέν παίρνεις ἕνα καλάθι λεμόνια νὰ
πουλήσεις ὥσπου νὰ δοῦμε τί θὰ γίνομε ; ~~Βρέ μαζε-~~
~~ψτε τὸ μυαλό σας : αὐτὰ ἔχομε, αὐτὰ δέν ἔχομε καὶ~~
~~παλεύομε.~~ Μπάρμπα δὲ μιλάς ;

ὁ καφ. : Φέρανε φασόλια Θράκης στὴ λαϊκὴ, τὰ λαχτάρησε ἡ
ψυχὴ μου κουμπάρα, στησ' τὸ τσουκάλι, ἔχομε καὶ τὸ
λαδάκι ἀπ' τὸ χωριό

κ. Δέσπ. : Πῆρες καλὲ μπάρμπα καὶ σέλينو ; Ποῦ ἴσαι Λενίτσα
μου, Λενάκι, Λέ, καλὰ τὸ λέω ; Φασουλάδα μαγειρεύω..
Παντελῆ κάθεσαι ; Τρέχα φέρε δυὸ ρίζες σελινάκι..

Τέταρτο Παρατρόγουδο : Τὸ φεγγάρι στὴ γέμισή του
Βγαίνω ~~καὶ~~ βιάζομαι, ~~βιάζομαι~~ καὶ πάω σιγὰ
γέμισα καὶ φέγγω πάλι ὀλονυχτὶς
θὰ δέσουνε τὰ γριγριά
κι ὅσα δουλεύουνε ἀπὸ σκοτάδι σὲ σκοτάδι..
στὸ πέρασμά μου ἐδῶ ἀκούω
μιὰν ἀνήλικη, γλωμὴ ἐργάτισσα τραγουδᾷ

μέση σφιγμένη, μάτια καὶ χεῖλια βαριά
φωνή πολὺ παθητικιά.
κροῦο νερὸ ἀπὸ σκληρῆ πέτρα, λαχτάρα μυστικιά
ξεπήδησε ἀπὸ σκληρῆ νέα καρδιά,
κάλιο ψιλό, λειψὸ σὰ νυχάκι κομμένο
σὰ στριφτὸ σουματάκι κρεμασμένο
τὶς πρώτες μέρες καὶ τὶς τελευταῖες μου
ν' ἀρμενίζω σὰ σκοτεινὰ
παρὰ τ' ἀνάποδα πὺν ~~φάσμα~~ καὶ βλέπω
κι ὅσα μοῦ μέλλονται νὰ ἰδῶ - τὸ πλευρό μου σημαδεμένο
ἀπ' τὴν ἐπιστήμη - πολλὰ καταλαβαίνω
πόθους καὶ δίκαια τῆς τρελλῆς γῆς παρατηρῶ
— τὸ κροῦο φῶς μου στάζει - ἄχ μὲ τρύπησε ἀτσάλι μυτερό.

Ὁ χωρισμὸς καὶ νούμερα χορευτικά

ὁ Παντ.: Μὴ μὲ χασομερᾶς, ἐτοιμάζομε φασουλάδα, ὁ μπάρ-
μπας μας εἶναι κουβαλητής.

ὁ ξέν.: Ἡ τελευταία μας συνάντηση. Δὲν θὰ μᾶς συνοδεύσεις.
νὰ τὴν ἐορτάσομεν; "Ὅσα ἐδῶ εἶναι καὶ ἕλαγον ἐορ-
τή.

ὁ Παντ.: Ἀκούς γυναῖκα; Φεύγουνε, πάω μαζί τους μέχρι Ὁ-
μόνοια.

ὁ ξέν.: Καὶ κυρία Πειρατοῦ καὶ σοφὸς θεῖος, λείπουν ἀπὸ
τελευταίαν ~~ἐορτή~~ **εὐχάνησιν;**

ἡ ξένη: Κορνήλιε - Αὔγουστε μὴ χάνομε καιρὸ, ~~απεῦθε~~,

ὁ Παντ.: Τὶ ἀνάγκη ἔχετε.. σοῦ τὴ λένε κι ἐορτή.. "Ἄμ πῶς, ξέ-
ρομε καὶ καλὸ χορό.. ἐδῶ βλέπετε κύριοι πῶς χορεύ-
ει τ' ἀρκούδι, ἄς εἶναι νηστικό.. ἐν τάξει.. Τώρα πρό-
σεχε.. φτάνομε ζώνη τουριστική.. ἀπαγορεύονται οἱ
τσαλακωμένοι ντόπιοι κι οἱ ἐργατικοί.

ἡ ξένη : Εἶμαστε ἀκόμη στήν Ἑλλάδα Κορνήλιε· Αὐγουστε ;
Μήπως περάσαμε σύνορα ; Τί ἀστραφτερά ὄχηματα,
τί ἄσπρα γάντια, τί περικεφαλαίες.. δυσπιστῶ.. ὑπέρ-
ποτε δυσπιστῶ..

ὁ ξέν. : Ἦρθαμε εἰς τὸ κέντρον τῆς πρωτευούσης φιλτάτη-
τὴν εἶχαμε κάπως παραλήψει.. πλὴν ὅπως βλέπω.. ~~πα-~~
~~ρατήριῳ~~ παρατήρησε ἀγαπητῆ μου. ἐπιγραφαί, δια-
φημήσεις .

ἡ ξένη : ὦ πόσο γνωστὰ καὶ γνώριμα, τίποτα ἑλληνικόν..

ὁ Παντ. : ~~Τραβοῦμε καὶ παρακεῖ.. πρὸς τὰ κεῖ τὸ Χοροστάσι..~~
κατὰ ἐπάγγελμα ὁ χορός.

Τρεχὼν ἐδῶ-ἐκεῖ
Χοροί : ~~Κυνηγημένοι~~ κουλουράδες, λοῦστροί, ~~βιβλιοπῶλες,~~
λαχειοπῶλες, *κυνηγημένοι*

Στ' βάθος Ἀκίνητες σειρὲς ἀνεργοὶ σουβατζήδες, ναυτεργάτες ~~κλασσὸ~~
~~βάθος~~.

Ἐφημεριδοπῶλες ἰδιαίτερο νούμερο :

Γεγονότα, γεγονότα, Σοβιετία ~~στο~~ φεγγαρι
μιὰ κοπέλλα κι ἓνα παλλικάρι.

Ἡ Ἐξουσία ~~στο~~ μεγάφωνο :

Ἀπαγορεύομεν τὰς ἀνησυχητικὰς εἰδήσεις, ἀπαγο-
ρεύομεν κρίσεις κι ἐπικρίσεις ὅλα ~~ἐφεξῆς~~ τ' ἀπαγο-
ρεύομεν.

~~Κάθονται ἀπότομα χοροί, φωνές, τέλεισι σιγή.~~

ὁ Παντ. : (ψιθυριστά). Γεῖά σας καλὸ ταξίδι.

ὁ ξέν. : Ἔτσι ἀπότομα, ἔτσι ψιθυριστά;

ὁ Παντ. : Σοσστ στρίβω.. ~~τοῦτος ὁ χορὸς θέλει πόδι σβέλτο..~~
γεῖά σας. Κι ὅπως εἶπαμε : ~~βοήθειες~~ κι ἀλήθειες ἐμεῖς *ἀποστολῆς*
~~κι~~ ἐσεῖς ~~ἀποστολῆς~~ κι παραλήπτες, ἔτσι ; Πρὶν μᾶς
εὔρει κανένα κακό.. ἄιντε καλὲς δουλειὲς μας.

Ν 20

"~~Αλλο~~ φεγγάρι

"Ε κακομοῖρα Γῆ, παλαβογῆ
καί τις τόσες χῶρες σου ^{αὐξήσαντι} μεγαλή, παλαβῆ Ἀμερικῆ
ἄχ δὲν τὴν πρόλαβε βοήθεια εἰρηνική

ἢ ~~πρηνὴ πρὸς τὴν ἄγνοια~~ γυριεῦει
κατατρέχει μαῦρες γέννες - δὲ γλυτώνει ^{καὶ ἡ λευκή}
~~πᾶσι~~ ^{σκέπασαν} καὶ τὸ καθαρὸ γνῶμο παλλικάρι
~~φασίσιτες, ρασίσιτες~~ τρομοκράτες - ~~σὰ σφαχτάρια~~
σὰν ἐλάφι στὸ ξέφωτο τοῦ ρίξανε - ~~καὶ τώρα~~
~~πῶς δὲν ἀλάφρῳσι τὸ χῶμα~~ ^{ποὺ τὸν σκέπασαν}

οἱ ~~ἀδικοὶ~~ λευκοὶ

δραφωσανε ^{σκέπασαν} τὸ δολοφόνο

~~Σκοταίμαρα~~ ἡ γῆρα,
μυιάζου ~~ἀγροὺς~~ οἱ Δίκαιοι
~~σὰ πόδια τους~~ χῶρε.

σωθῶναι τὸνε

καὶ ~~ἀγροὺς~~ ~~σοφοὶ~~ καὶ Δικαστὲς
~~ἀναίγουνε~~ δρόμο λαοὶ ~~ἀδικοὶ~~
~~ἀγροὺς~~ ὁ πόθος τῆς εἰρήνης
ἀναστηθῆκαν οἱ ἀδικοσκοτωμένοι
φωνάζουνε οἱ νεκροὶ ~~ὅλοι~~ ^{μαζὶ}

~~σοφοὶ~~ σκεπάζανε ὅπως
δε σταματοῦνε τὴν πορεία ^{λαοὶ ἀγνοῦντες}
φονταρεὶ
τῆς γῆς

— ἐγὼ εἶμαι φεγγάρι ὅλα τὰ βλέπω, τ' ἀκούω —
καὶ στὴν Ἑλλάδα τούτη ~~ἡ~~ Δαμπράκης ζεῖ.

εἶνα